Acatistul Sfântului mare mucenic Iacob, persul (†421)
(s.v. 27 noiembrie / s.n. 10 decembrie)

Sfântul mare mucenic Iacob, persul (†421), izbăvitor de patimi sufleteşti şi trupeşti (s.v. 27 noiembrie / s.n. 10 decembrie):

https://www.academia.edu/44694773/Sf%C3%A2ntul_mare_mucenic_Iacob_persul_421_izb%C4%83vitor_de_patimi_suflete%C5%9Fti_%C5%9Fi_trupe%C5%9Fti_27_noiembrie_

https://archive.org/details/sf.-muc.-iacob/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-iacob

***

Materiale despre Sfântul mare mucenic Iacob, persul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Iacob,-persul-(27-nov)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Iacob%2C+persul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Iacob%2C+persul

***

Sfântul mare mucenic Iacob Persul era dregător la curtea regelui perşilor, pe vremea împăraţilor Arcadie (395-408) în Răsărit şi Onorie (395-423) în Apus. Făcând parte dintr-o familie cu strămoşi creştini, s-a căsătorit cu o femeie creştină şi vieţuia în bogăţie şi în cinste, fiind foarte iubit de regele său, împăratul perşilor. Bogăţiile sale au reprezentat pentru Iacob o mare primejdie pentru sufletul său, pentru că se alipise prea mult de cele materiale, uitându-le cu desăvârşire pe cele folositoare sufletului. Înşelându-se deci cu toate binefacerile şi cinstirile regelui, când a pornit acesta război împotriva creştinilor, Iacob a căzut de la credinţa în Hristos şi a adus jertfe idolilor.

Aflând de apostazia sa, mama şi soţia lui s-au îndepărtat de el, arătându-i prin scrisori greul păcat pe care-l săvârşise, că a preţuit mai mult dragostea împăratului decât dragostea lui Hristos şi că a ales osânda ruşinii veşnice pentru o slavă trecătoare.

Pentru cuvintele mamei sale şi ale soţiei, pocăindu-se pentru păcatul său, Sfântul Iacob s-a depărtat de păgânism şi îşi plângea mult faptele sale, dar mai ales că s-a despărţit de Hristos Iisus Dumnezeu.

Deci, venind înaintea împăratului, a mărturisit cu mult curaj faptul că el este creştin. Împăratul, mâniindu-se, a poruncit să i se taie fiecare încheietură a trupului, una câte una. Astfel, păgânii i-au tăiat toate încheieturile trupului său, ale mâinilor şi ale picioarelor, până i-a mai rămas trunchiul şi capul. La urmă, necredincioşii i-au tăiat capul şi aşa Sfântul mare mucenic Iacob persul a primit cununa cea nestricăcioasă a muceniciei din mâinile Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Înştiinţându-se soţia şi maica ta că tu ai jertfit împreună cu împăratul idolilor, scrisoare de întărire în credinţa creştină ţi-au trimis, după care cu lacrimi de umilinţă ţi-ai cerut iertare de la Dumnezeu şi ai părăsit cu desăvârşire pe împărat şi domni, şi închinându-te lui Dumnezeu şi mărturisindu-L, Îi dădeai slavă cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 1

Auzind împăratul că tu te-ai întors la adevărata credinţă, s-a mâniat foarte rău şi întrebându-te, Sfinte Iacob, nu ai vrut să schimbi adevărul pe minciună şi credinţa pe necredinţă, ci defăimând înşelăciunea idolească mărturiseai că unul singur este Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, pentru care îţi strigăm:
Bucură-te, că de împărat nu te-ai temut;
Bucură-te, căci credinţa creştină cu tărie ai mărturisit;
Bucură-te, că cinstea lumească pe care ţi-a dat-o împăratul o ai nesocotit;
Bucură-te, că amăgirile împărăteşti nu te-au amăgit;
Bucură-te, că împăratul la grele chinuri te-a trimis;
Bucură-te, că de frica chinurilor nu te-ai înfricoşat;
Bucură-te, că pentru Împăratul cerului ai vrut a pătimi;
Bucură-te, că, chinuindu-ţi trupul, ai câştigat Împărăţia lui Dumnezeu;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 2-lea

Ca pe o oaie ce o tund păstorii de lână, aşa, Sfinte mucenice Iacob, te-ai dat chinuitorilor spre tăiere, necruţând nici unul din mădularele trupului tău, ci pe toate le-au tăiat unul câte unul, chinuindu-te peste puterea firii omeneşti, iar tu, răbdând cu tărie, dădeai slavă lui Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 2-lea

Întărindu-te cu rugăciuni, Sfinte mare mucenice Iacob, cu îndrăzneală ai pornit la locul cel pregătit pentru schingiuirea trupului tău, pentru care auzi unele ca acestea:
Bucură-te, că, văzând armele chinuitorilor, nu te-ai tulburat;
Bucură-te, că în faţa lor cu multă îndrăzneală ai şezut;
Bucură-te, că pe toţi prietenii tăi i-ai ruşinat;
Bucură-te, că credinţa maicii tale o ai moştenit;
Bucură-te, că pe soţia ta cea drept-credincioasă o ai ascultat;
Bucură-te, că la luptă cu durerea trupului ai pornit;
Bucură-te, că pe toţi duşmanii i-ai înspăimântat;
Bucură-te, că pentru Dumnezeu la grele chinuri necredincioşii te-au pus;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 3-lea

Sfinte Iacob, văzând pătimirea ta, cu durere plângeau pentru tine prietenii tăi şi te rugau să-ţi cruţi trupul de tăiere, dar tu spunându-le să nu te plângă pe tine, că mergi la locul de odihnă veşnică, ci să se plângă pe ei, că vor merge la locul de osândă veşnică, ai poruncit chinuitorilor să-ţi taie mădularele tale după porunca împăratului şi căutând la cer, cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Chinuitorii cei tirani fără de milă s-au năpustit asupra frumosului tău trup şi au început a-ţi reteza ramurile tale cele tinere, iar noi, pentru răbdarea ta cea mare, îţi strigăm:

Bucură-te, că durerea nu te-a înspăimântat;
Bucură-te, că, rugându-te, Dumnezeu te întărea;
Bucură-te, că de mărturisirea lui Dumnezeu nu te-ai lepădat;
Bucură-te, că începând schingiuirea, sângele tău curgea ca apa;
Bucură-te, că pe toţi păgânii i-ai înfricoşat;
Bucură-te, că, pentru Dumnezeu, dureroasele pătimiri desfătări le-ai socotit;
Bucură-te, că, prin pătimiri, patimile trupului ai biruit;
Bucură-te, că şi cu trup şi cu suflet lui Dumnezeu ai slujit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 4-lea

Răbdând întru patimi, mucenice Iacob, ai dat cu dragoste trupul tău spre pătimire pentru Hristos Dumnezeul nostru şi în mijlocul chinurilor cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Ca şi viţa de vie când i se taie mlădiţele spre a da rod mai mult, aşa şi tu, Sfinte mare mucenice Iacob, ai dat trupul spre tăiere pentru rodul cel nemuritor, iar acum auzi unele ca acestea:

Bucură-te, că tăindu-ţi-se primul deget de la mâna dreaptă, ai zis: „Doamne, Dumnezeule cel mare întru tărie, care cu degetul tău cel dumnezeiesc goneşti demonii, primeşte şi acest deget, care s-a tăiat pentru Tine";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al doilea deget, ai răbdat zicând: „Primeşte Doamne şi a doua ramură pe care a sădit-o dreapta Ta";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al treilea deget, ai zis: „De trei ispite care sunt în lume izbăvindu-mă, binecuvântez pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al patrulea deget, ai zis: „Cel ce primeşte laudă de la patru vieţuitori, primeşte şi pătimire degetului al patrulea tăiat pentru mărturisirea Sfintei Treimi";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al cincilea deget, ai zis: „S-a săvârşit veselia mea ca şi a celor cinci fecioare înţelepte";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaselea deget, ai zis: „Mulţumesc Ţie, Prealăudate Doamne, că m-ai învrednicit pe mine a-Ţi aduce Ţie al şaselea deget, Cel ce în ziua şi în ceasul al şaselea Ţi-ai întins pe cruce preacuratele Tale mâini";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaptelea deget, ai zis: „Precum cu buzele lui David, care de şapte ori în zi Te laudă pentru judecăţile dreptăţii Tale, aşa şi astăzi cu şapte degete prea măresc mila Ta";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al optulea deget, ai zis: „Tu Însuţi, Doamne, ai primit în a opta zi tăierea împrejur după lege, şi eu rabd astăzi tăierea a opt degete";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al nouălea deget, ai zis: „Întru al nouălea ceas Ţi-ai dat Duhul pe cruce în mâinile Părintelui, iar eu întru durerea acestui al nouălea deget tăiat Îţi aduc mulţumire că m-am învrednicit a fi întins spre tăierea mădularelor mele pentru Preasfânt numele Tău";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al zecelea deget, ai zis: „Mulţumesc Ţie că m-ai învrednicit a răbda tăierea degetelor de la amândouă mâinile, pentru cele zece porunci ale Tale, care au fost scrise pe cele două table";
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 5-lea

Şi venind prietenii tăi, sfinte mucenice, cu amăgirile acestei vieţi şi lumi trecătoare căutau să te supună zeilor, iar tu le-ai zis: „Nimeni nu poate sluji la doi domni şi nimeni punându-şi mâna pe plug, căutând înapoi, este îndreptat întru Împărăţia lui Dumnezeu, căci Domnul a zis: Cine iubeşte pe tatăl său, pe maica sa, pe femeia sa sau pe copiii săi mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine" şi zicând acestea cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Ale slujitorilor de idoli sfaturi nu le-ai primit şi chemând călăul, l-ai silit spre muncirea ta şi piciorul cel drept dându-l la tăiere, ai zis: „Slavă Ţie, Hristoase, Căruia nu numai mâinile, ci şi picioarele au fost pătrunse şi sângele Ţi-a curs", iar noi pentru acestea îţi strigăm:
Bucură-te, că, tăindu-ţi-se primul deget de la piciorul drept, ai zis: „Care a pătimit tăierea degetului dintâi să stea cu cei mai de pe urmă de-a dreapta Ta";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al doilea deget, ai zis: „Îndoindu-se spre mine stăpânirea şi mila Ta, Doamne";
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al treilea deget, zâmbind către dânsul ai zis: „Mergi în numele Treimii şi al treilea deget către soţii tăi, ca şi grânele de grâu, care, căzând în pământ şi murind pentru Hristos Cel ce a înviat a treia zi, mult rod de cinste vei avea cu soţii tăi în ziua învierii celei de obşte";
Bucură-te, că al patrulea deget zdrobit, Crucea cea din patru cununi ai prea mărit;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al cincilea deget, ai zis: „Doamne Cel ce ai răbdat cele cinci răni mai mari, proslăvesc ajutorul Tău pentru că mă faci vrednic părţii credincioşilor celor ce au pătimit pentru Tine şi au înmulţit cei cinci talanţi";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaselea deget, cel mic de la piciorul stâng, ai zis, Sfinte Iacov: „Îmbărbătează-te, micule deget al şaselea, prin Dumnezeu cel Mare Care în ziua a şasea te-a făcut pe tine cel mic cu cele mari deopotrivă, cel mic ca şi cel mare vor învia”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaptelea deget, ai zis: „Slavă Ţie, Doamne, Cel ce în ziua a şaptea Te-ai odihnit de toate lucrurile Tale”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al optulea deget, ai zis: „Cel ce opt suflete de apă în corabia lui Noe ai izbăvit, izbăveşte-mă şi pe mine, care îmi vărs sângele ca apa”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al nouălea deget, ai zis: „Întăreşte-mă în răbdare Dumnezeule Cel ce ai întărit cu darul Tău pe cele nouă cete îngereşti, cu care mă învredniceşte a sta înaintea Ta”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se al zecelea deget, strigând, Sfinte Iacob, ai zis: „Iată, Îţi aduc jertfă, Iisuse Hristoase, Cel ce eşti desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit, douăzeci de degete ale mele”;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 6-lea
Începutul durerilor şi al suferinţelor tale a fost tăierea degetelor mâinilor şi ale picioarelor tale, care făcând numai binele şi urmând pe calea dreptei credinţe a adevărului lui Dumnezeu ai vrut ca şi ele să-L prea mărească, şi dându-le la tăiere, strigai Lui bucurându-te: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
După ce ţi-au tăiat ramurile trupului tău, s-au năpustit cu înverşunare aprinsă spre tăierea cinstitului tău trup, pentru care strigăm:
Bucură-te, că tăindu-ţi-se piciorul cel drept, ai dat slavă lui Dumnezeu şi de partea cea dreaptă te-ai învrednicit;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se piciorul cel stâng, de partea cea stângă ai fost scutit;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se mâna cea dreaptă, ai zis: „De te sminteşte mâna ta, tai-o şi o aruncă”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se mâna cea stângă, de cele ale stângii ai fugit;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se şi umărul cel drept, rugându-te ai zis: „Ca de oaia cea pierdută să-ţi aduci aminte şi de acest umăr al meu”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se şi umărul cel stâng, mulţumeai lui Dumnezeu;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se pulpele până la genunchi, ai răbdat nesuferită durere;
Bucură-te, că toate chinurile cu bărbăţie le-ai răbdat;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 7-lea

Dureri înfricoşătoare răbdând, Sfinte mare mucenice Iacob, cu nimic nu te-au putut despărţi de Dumnezeu şi biruind puterea vrăjmaşului, strigai: „Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule Atotţiitorule, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte” pentru aceasta îţi strigăm: Slavă ţie, mare mucenice şi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Rămânând trunchiul tău la pământ despărţit de ramurile lui, s-au îngrozit tiranii vrăjmaşi, iar noi pentru acestea îţi strigăm:
Bucură-te, cel mare între mucenici;
Bucură-te, al dumnezeirii mărturisitorule;
Bucură-te, că pe Treimea cea de o fiinţă cu sângele tău ai mărturisit;
Bucură-te, că pe idolii cei fără suflet i-ai zdrobit;
Bucură-te, că prin tine credinţa s-a întărit;
Bucură-te, că te-ai luptat cu tărie împotriva trupului şi a sângelui;
Bucură-te, că prin acestea de Dumnezeu a te apropia te-ai învrednicit;
Bucură-te, că din trupul tău cel mult chinuit miresme cu bun miros au ieşit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 8-lea

Credincios slujirii lui Dumnezeu ai rămas, Sfinte mare mucenice Iacob şi până la suflarea ta cea de pe urmă, mulţumind lui Dumnezeu că te-a întărit în răbdarea de a suferi chinurile cele mai cumplite, cântai neîncetat Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Tot trupul fără cruţare l-ai dat tăierii ca pe un miel spre junghiere, iar pentru pătimirea ta cea înfricoşătoare auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, că cinstitul tău cap prin tăierea sabiei de trup l-au despărţit;
Bucură-te, că sufletul tău curat în mâinile lui Dumnezeu l-ai dăruit;
Bucură-te, că acum cu îngerii dai slavă lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin chinurile tale te-ai învrednicit de lumina cerească;
Bucură-te, că loc de cinste între mucenici ţi-ai agonisit;
Bucură-te, că prin tine cetele mucenicilor s-au întărit;
Bucură-te, că pe vrăjmaşul diavol l-ai biruit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 9-lea

Pătimirile pe care tu le-ai suferit să ne fie tămăduitoare patimilor noastre şi rănile tale să ne fie acoperământul durerilor ce ne împresoară. Dă-ne nouă, sfinte mare mucenice, răbdarea cu care tu ai pătimit, ca şi noi să ne mântuim sufletele noastre, aducându-ţi mulţumiri şi lui Dumnezeu să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Dumnezeu şi cu pătimirea ta cea cu multă răbdare, ai dărâmat închinarea cea idolească, pentru aceasta îţi strigăm:
Bucură-te, că stai înaintea tronului ceresc;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a lua cunună de la Dumnezeu pentru întreită mucenicia ta;
Bucură-te, că ai luminat Biserica lui Hristos cu lumina pătimirilor tale;
Bucură-te, că până la moarte te-ai arătat împotriva slujitorilor de idoli;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de slava cea veşnică;
Bucură-te, că te-ai făcut ca o viţă aleasă a lui Hristos;
Bucură-te, că, curăţit fiind cu secera patimilor, ai adus multă roadă;
Bucură-te, că pentru aceasta Dumnezeu te-a proslăvit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 10-lea
Înţelepţeşte ai trecut cu vederea cele ce se strică şi lesne se risipesc ale celor trecătoare, purtătorule de cunună şi ca un înţelept ai ales mai de cinste nemişcarea celor ce pururea sunt stătătoare, strigând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Tăindu-ţi-se trupul de cruzii tirani, ţi s-a dăruit ţie cunună luminată, Sfinte mare mucenice Iacov şi desfătarea Raiului, pentru care îţi strigăm:
Bucură-te, căci ca un pământ te-ai arătat;
Bucură-te, căci cu plugul muncitor te-ai arat;
Bucură-te, că ai adus Ziditorului lucrare de pământ bună roadă;
Bucură-te, că ai stins săgeţile cele înfierbântate ale vrăjmaşului;
Bucură-te, căci cu totul fiind rănit te-ai adus jertfă lui Dumnezeu;
Bucură-te, că dădeai slavă lui Dumnezeu când ţi se tăiau mădularele;
Bucură-te, că ai luat de la Dumnezeu răscumpărare pentru durerile şi pâraiele sângiuirilor tale;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 11-lea
Fericit eşti de trei ori, sfinte mare mucenice, căci pătimind ca în trup străin, te-ai îmbrăcat în haina mântuirii şi cu veşmânt de veselie, vopsit cu sângele tău şi ca un purtător de chinuri te-ai arătat, Sfinte, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Săvârşind călătoria muceniciei, ai luat sfinţita cunună de biruinţă de la Dumnezeu şi acum după vrednicie cânţi cu cetele mucenicilor, iar noi îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, că au căzut prin tăiere mădularele tale ca lâna unei oi;
Bucură-te, căci cu urgie s-au năpustit asupra ta cei rău credincioşi;
Bucură-te, căci ca un zid neclintit ai stat în faţa lor;
Bucură-te, căci de Dumnezeu prin rugăciuni ai fost întărit;
Bucură-te, că acum ai îndrăzneală către Dumnezeu;
Bucură-te, căci ca o făclie luminoasă stai în faţa Mântuitorului;
Bucură-te, căci în lăcaş nematerialnic locuieşti;
Bucură-te, cel ce între mucenici ca soarele străluceşti;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 12-lea
Cu multă iuţime pornindu-se asupra ta vrăjmaşul diavol şi îndemnând pe tirani prin pătimire să-ţi surpe sufletul, n-au putut, căci fiind întărit cu puterea lui Hristos, i-ai biruit, iar acum, trecând norul chinurilor, purtătorule de chinuri, te-ai sălăşluit în lumina cea veşnică a lui Hristos, pentru care adu-ţi aminte, Sfinte mare mucenice Iacob, de cei ce au credinţă şi săvârşesc pomenirea ta, lăudându-te pe tine şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Secerându-ţi-se mădularele trupului, ai răbdat dureri şi răni nesuferite, mare mucenice al lui Hristos, cel ce vrednic de laudă eşti, căruia îţi strigăm:
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părtaş al pătimirilor lui Hristos;
Bucură-te, pentru că ai înfruntat cu bărbăţie cruzimea tiranilor;
Bucură-te, că ai luat cununa biruinţei cea de mult preţ;
Bucură-te, căci acum împodobindu-te, fericite, stai înaintea dumnezeiescului tron al Stăpânului, împreună cu cei ce au pătimit pentru El;
Bucură-te, căci având către Hristos îndrăzneală, mucenice, pururea pomenite, stai întru ajutor cu fierbinţeală pentru cei ce săvârşesc cinstită pomenirea ta;
Bucură-te, că scăpându-ne din nevoi, păzindu-ne de patimi, izbăvindu-ne de toate întâmplările cele rele, ne dai şi bărbăţie sufletească;
Bucură-te, strigăm, vino degrabă în ajutorul nostru la vreme de necaz, ca să mărim şi noi nevoinţele tale cele prea luminate;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, de trei ori fericite, mare mucenice Iacob, părăsind cele veselitoare ale lumii: strălucirea, bogăţia şi frumuseţea, şi lepădându-te de toată sminteala şi tăindu-ţi-se

trupul în bucăţele, ai urmat pătimirilor Domnului Hristos, mare mucenice Iacob, bucurându-te, şi ca un părtaş pătimirilor Lui, ai ajuns a fi părtaş cu adevărat şi Împărăţiei Lui, pentru care te rugăm, fii mijlocitor şi nouă, celor căzuţi în necazuri şi nevoi, pentru care strigăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Auzind împăratul că tu te-ai întors la adevărata credinţă, s-a mâniat foarte rău şi întrebându-te, Sfinte Iacob, nu ai vrut să schimbi adevărul pe minciună şi credinţa pe necredinţă, ci defăimând înşelăciunea idolească mărturiseai că unul singur este Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, pentru care îţi strigăm:
Bucură-te, că de împărat nu te-ai temut;
Bucură-te, căci credinţa creştină cu tărie ai mărturisit;
Bucură-te, că cinstea lumească pe care ţi-a dat-o împăratul o ai nesocotit;
Bucură-te, că amăgirile împărăteşti nu te-au amăgit;
Bucură-te, că împăratul la grele chinuri te-a trimis;
Bucură-te, că de frica chinurilor nu te-ai înfricoşat;
Bucură-te, că pentru Împăratul cerului ai vrut a pătimi;
Bucură-te, că, chinuindu-ţi trupul, ai câştigat Împărăţia lui Dumnezeu;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul 1
Înştiinţându-se soţia şi maica ta că tu ai jertfit împreună cu împăratul idolilor, scrisoare de întărire în credinţa creştină ţi-au trimis, după care cu lacrimi de umilinţă ţi-ai cerut iertare de la Dumnezeu şi ai părăsit cu desăvârşire pe împărat şi domni, şi închinându-te lui Dumnezeu şi mărturisindu-L, Îi dădeai slavă cântându-I: ***Aliluia!***

şi această:

Rugăciune către Sfântul mare mucenic Iacob, persul

O, prea sfinte şi întru tot lăudate mare mucenice Iacob şi de cele mai înfricoşătoare chinuri purtătorule, primeşte această puţină rugăciune de la noi, nevrednicii, cei împovăraţi cu multe şi grele păcate, care îndrăznim a veni şi cu lacrimi a te ruga pe tine, cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu pentru înfricoşătoarele schingiuiri pe care le-ai pătimit pentru mărturisirea credinţei creştine şi întru pătimirea ta ai doborât închinăciunea idolească, prea mărindu-L pe Dumnezeu Cel Adevărat care a făcut cerul şi pământul şi pe toate cele văzute şi nevăzute le cuprinde; pentru aceasta pe noi, cei orbiţi de plăcerile lumeşti şi veşnic stăpâniţi de mreaja păcatului, nu ne lăsa, sfinte, în uitare şi nu ne da părăsirii, ci ca atunci când cereai ajutor de la Dumnezeu întru întărirea pătimirii celei muceniceşti, după a ta credinţă primeai întărirea dumnezeiască şi ca în trup străin pătimeai. Aşa şi acum roagă-te şi milostiv fă pe Dumnezeu asupra noastră, mult păcătoşilor, care cu ale noastre păcate am aprins mânia lui Dumnezeu, ceea ce cu bună dreptate s-a pornit asupra noastră.

Întăreşte, sfinte, în inimile noastre, frica de Dumnezeu, credinţa şi dragostea cu care tu ai primit moartea cea veşnică a Cerescului Părinte.

Rănile tale, sfinte, să tămăduiască adâncurile rănilor sufletelor noastre cele supte de mulţimea păcatelor. Sângele tău cel ce ca dintr-un izvor a curs să pună stavilă izvorului patimilor noastre şi întreg trupul tău cel despărţit de ale lui mădulare prin tăierea sa să aducă înnoirea mântuitoare sufletelor noastre cele despărţite de iubirea

lui Dumnezeu, prin moaştele tale pe care le cinstim. Şi precum atunci ai dobândit răbdare, alinarea durerilor şi întru nădejdea bucuriei celei veşnice ţi-ai dat sufletul Părintelui Ceresc, mărturisindu-L până la cea mai de pe urmă suflare, pentru aceasta te-ai învrednicit a lua cununa biruinţei şi locul cel mai de cinste între mucenici, ajută-ne şi nouă ca de acum şi până la sfârşitul vieţii noastre în credinţa cea de tine mărturisită să trăim bineplăcând lui Dumnezeu şi biruind puterea diavolului, ajutaţi şi întăriţi fiind cu puterea rugăciunilor tale, cel ce eşti pururea fierbinte rugător pentru cei ce cu credinţă se roagă ţie.

Ajută-ne să săvârşim călătoria acestei vieţi trecătoare şi cu bucurie, fără de frică să ne mutăm din această viaţă. Mijlocitor să ne fii nouă păcătoşilor, Sfinte Iacob, în acel ceas înfricoşător în care sufletul se desparte de trup şi venind în ajutorul nostru, căci nu avem fapte bune, ci suntem împovăraţi de sarcina păcatelor, iar vrăjmaşul diavol, cel ce ne îndeamnă la săvârşirea celor rele, atunci va veni şi va căuta să ne răpească sufletul, ci noi nădăjduim la grabnicul tău ajutor şi te rugăm cu lacrimi fierbinţi, nu te scârbi de noi, ci ne ajută, căci poţi îmblânzi mânia lui Dumnezeu întru bunătate şi milostivindu-L, să ne mântuim cu rugăciunile tale cele mult folositoare sufletelor noastre din mâinile vrăjmaşului. Amin.

Şi se face otpustul.

****

Sfântul mucenic Iacob era din ţara perşilor din cetatea ce se chema Elani, născut din părinţi creştini şi crescut cu bună credinţă. Acesta şi-a luat de soţie o femeie creştină şi vieţuia în multă bogăţie şi cinste pentru că era iubit de împăratul perşilor, anume Isdegherd. Şi a fost rânduit de dânsul mai mare în palatele împărăteşti. Dar i s-a întâmplat să se înşele cu facerile de bine cele multe şi cu cinstirile împărăteşti şi a cădea din credinţă, încât a adus jertfă idolilor şi s-a închinat lor împreună cu împăratul.

Auzind despre aceasta maica sa şi femeia lui, au făcut o scrisoare către dânsul şi i-au trimis-o degrabă, în care scria aşa: "O, ticălosule! Pentru ce ai lăsat pe Dumnezeu, Împăratul cerului, pentru cinstea omenească? Căci făcând după plăcerea împăratului acestuia vremelnic, ai pierdut viaţa cea fără de moarte. Şi slujind împăratului acestuia stricăcios, te-ai lepădat de Cel nestricăcios. Ai schimbat adevărul pe minciună, lăsând credinţa în Hristos şi ai primit înşelăciunea diavolească.Supunându-te împăratului celui muritor, ai trecut cu vederea pe Judecătorul viilor şi al morţilor. Pentru dragostea omenească, te-ai făcut nevrednic dragostei lui Dumnezeu şi ai căzut din nădejdea cea bună. Plângem şi ne tânguim pentru tine, căci fiind fiu al luminii, acum te-ai făcut fiul

întunericului şi al gheenei. Şi să ştii că dacă nu te vei întoarce către Dumnezeu, apoi nu ai parte cu noi; pentru că nu voim a te mai vedea, fiind închinător de idoli. Iar când îi va ajunge mânia lui Dumnezeu pe împărat şi pe ai lui, împreună cu dânşii te va ajunge şi pe tine. Atunci vei plânge cu amar, văzându-te chinuit în focul gheenei. Drept aceea, te rugăm cu lacrimi, întoarce-te către Hristos şi te sârguieşte a scăpa de urgia lui Dumnezeu care o să vină asupra voastră".

Acest fel de scrisoare a fost dată lui Iacob de la maica şi de la soţia sa, fiind el atunci cu împăratul afară din cetate. Iar el luându-o şi citind-o, s-a umilit grăindu-şi în sine: ***"De vreme ce maica şi soţia mea se înstrăinează de mine, deci ce-mi va fi veacul ce va să fie, când va veni Dumnezeu să judece viii şi morţii şi să răsplătească fiecăruia după faptele lui?"***

Citind iarăşi scrisoarea cu sârguinţă, a plâns foarte şi se tânguia pentru păcatul său. Apoi şi-a zis în sine: ***"Ştiu ce voi face, ca să nu piară până în sfârşit sufletul meu. Voi petrece bătând neîncetat în uşa milostivirii lui Dumnezeu, până când îmi va deschide; căci ştiu că-mi va deschide, pentru că este Îndurat şi Milostiv şi nu voieşte moartea păcătosului, ci primeşte cu bucurie pe cei ce se pocăiesc".*** Astfel plângând el şi acestea către sine zicând, l-au văzut nişte păgâni şi l-au cunoscut că este creştin. Apoi mergând, au spus împăratului.

Iar împăratul, chemându-l îndată la sine, i-a zis: *"Spune-ne nouă adevărul, nazarinean eşti?"*

Iar Iacob răspunse: "Este adevărat, sunt nazarinean!"

Apoi împăratul a zis: *"Dar eşti fermecător?"*

Iacob a răspuns: "Nu sunt fermecător, ci creştin".

Împăratul a zis: *"Ticălosule şi nemulţumitorule, oare n-ai primit daruri şi cinste de la mine şi de la tatăl meu?"*

Iacob a răspuns: "Unde este acum tatăl tău? Iată că trupul lui cel muritor se strică în pământ, iar sufletul lui este aruncat în iad".

Auzind acestea împăratul, s-a mâniat foarte tare şi a zis către dânsul: *"Astfel de mulţumire dai dragostei mele cu care te-ai îndulcit până acum şi mie te împotriveşti, iar pe tatăl meu îl grăieşti de rău? Să ştii dar că eşti vinovat de*

moarte. Dar nu te voi pierde cu sabia, ca să nu mori îndată. Ci, muncindu-te cu felurite chinuri multă vreme, la crudă moarte te voi da".

Sfântul Iacob a răspuns: "Ceea ce te lauzi să faci, o! împărate, aceea fă-o mai degrabă, căci să ştii că nu mă sperie cuvintele tale, care sunt asemenea vântului ce bate în piatră. Nici îngrozirea ta nu mă înspăimântă, pentru că nu mă tem de moarte, ştiind că această moarte vremelnică nu este moarte, ci somn. Căci ca din somn se vor scula din morminte toţi oamenii la înfricoşata venire a Hristosului meu".

Iar împăratul a zis: *"Să nu te înşele nazarinenii care numesc moartea somn şi învaţă a nu se teme de dânsa, de care însă se tem şi împăraţii.*

Sfântul a răspuns: "Moartea drepţilor întru odihnă va fi, iar vouă necredincioşilor şi păcătoşilor începere a chinului celui veşnic".

Atunci, chemând împăratul pe sfetnicii şi pe prietenii săi, s-a sfătuit cu dânşii cu ce chinuri să-l piardă pe Iacob. După aceasta a dat astfel de hotărâre asupra sfântului ca să fie spre înfricoşarea şi a altor perşi necredincioşi, dintre care s-a despărţit Iacob cu credinţa, ca fiecare mădular al său să primească deosebită chinuire, prin tăiere. Şi luând chinuitorii pe Sfântul după porunca împăratului, îl duceau la locul cel de chin pentru ca să taie toate mădularele lui, unul câte unul.

În urma lui mergeau mulţi din cei cunoscuţi, din boieri şi din ostaşi şi din cetate popor fără de număr, ca să vadă pătimirea şi sfârşitul lui.

Iar el, ajungând la locul orânduit a rugat pe chinuitori să-i dea puţină vreme să se roage. Şi, ridicând ochii spre cer, s-a rugat, zicând: ***"Doamne Dumnezeul meu ascultă-mă pe mine robul Tău şi căutând din înălţimea cea sfântă a Ta, dă-mi tărie şi putere în ceasul acesta pentru ca să rabd durerile acestea şi să-mi răsplătesc cu sângele meu greşeala, căci mă lepădasem de Tine făcătorul şi Stăpânul meu. Acum îmi pare rău de aceasta şi mă întorc la Tine, Dumnezeul meu. Mărturisesc Preasfânt numele Tău şi-mi pun sufletul meu pentru Tine. Iar Tu, Doamne, trimite-mi ajutorul Tău spre răbdare, ca să vadă vrăjmaşii Tăi şi să se ruşineze, căci Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat".***

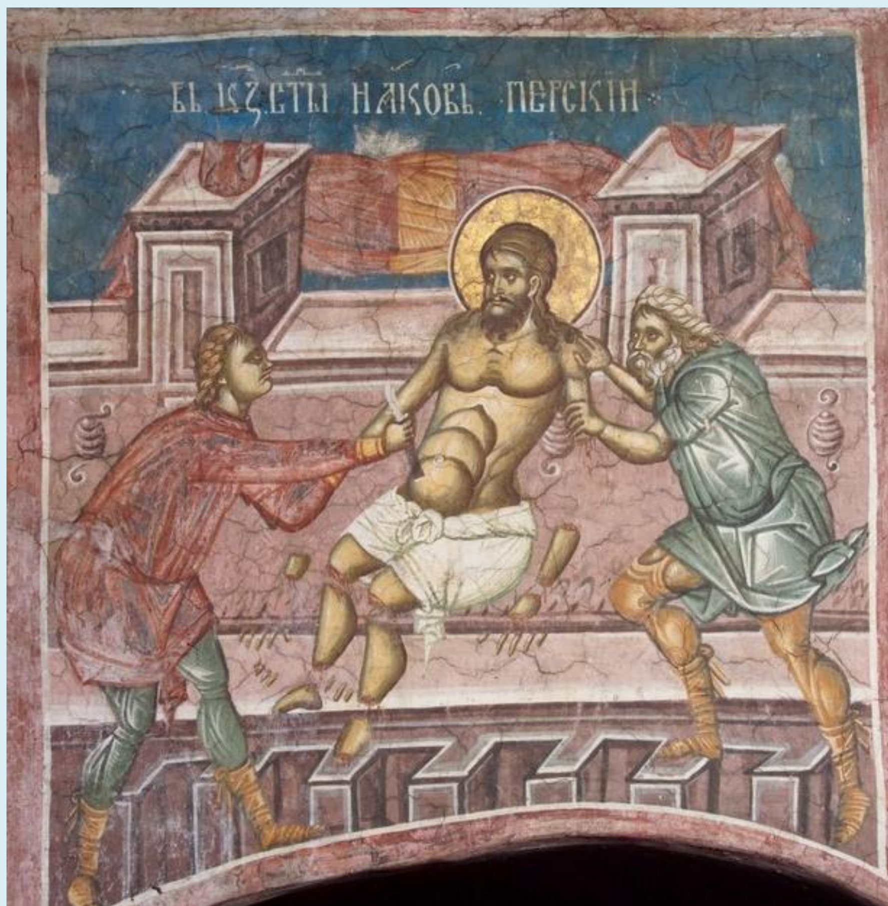
Astfel rugându-se Sfântul, s-au apropiat chinuitorii şi dezbrăcându-l, i-au întins mâinile şi picioarele şi i-au zis: "Ce vei face acum Iacobe, căci acum nu poţi avea nici o scăpare pentru că aşa este porunca ca trupul tău să se taie în bucăţi şi chiar degetele mâinilor şi picioarelor şi tot trupul tău de la grumaz până la glezne; iar

mai pe urmă şi capul îl vom tăia. Deci socoteşte ce-ţi este mai de folos: a te pleca voii împărăteşti şi a fi viu, întreg şi sănătos? Sau a muri în aceste chinuri grele?"

Asemenea şi unii din prietenii lui plângeau pentru el, zicând: "Pentru ce îţi pierzi sufletul tău în deşert, cruţă-te şi nu-ţi pierde frumoasele tinereţi; fă voia împăratului şi închină-te zeilor lui, ca să fii viu, iar Dumnezeului tău îi vei sluji în taină, precum vei vrea".

Iar Sfântul, deschizând gura, a zis: "Nu plângeţi pentru mine, ci plângeţi pentru voi şi pentru fiii voştri. Pentru că eu merg întru odihna cea veşnică, iar voi vă veţi duce să pieriţi în veşnicele chinuri. Căci zdrobindu-mi voi mădularele, îmi veţi mijloci veşnica răsplătire negrăită în ceruri, iar vouă mai multă muncă în iad, ca să vă ardeţi în veac, împreună cu dracii cărora vă închinaţi".

Atunci, unii din ispravnicii împărăteşti au început a bate pe chinuitori, zicând: "Ce staţi, uitându-vă la dânsul? Începeţi a face ceea ce vi s-a poruncit".

Şi îndată unul, luând mâna cea dreaptă a Sfântului, i-a tăiat degetul cel mare, iar fericitul privind la cer a zis: ***"Ajutorul meu şi nădejdea mea, Doamne Dumnezeul cel mare întru tărie, Care cu degetul Tău cel dumnezeiesc izgoneşti dracii, primeşte acest deget care s-a tăiat pentru Tine din îndemnarea drăcească, ca o ramură din copaci şi fii mie milostiv pentru că şi din vie se taie mlădiţele ca să înverzească viţa, ca mai mare să crească şi mai mult rod să aducă".***

Ispravnicului împărătesc, fiindu-i milă de dânsul, a zis: "Cruţă-te, Iacobe, ascultă porunca împăratului, căci iată tuturor ne pare rău de tine; închină-te zeilor ca să fii viu. Iar pentru degetul ce ţi s-a tăiat, nu te întrista; căci sunt doctori, care te vor tămădui, dar nu voiesc mai mult a-ţi pierde sănătatea şi frumuseţea tinereţilor tale!"

Iar fericitul a zis către dânsul: ***"Au nu vezi viţa de vie, când i se taie mlădiţele la vremea sa? Căci când începe a se încălzi pământul de soare, lângă fiecare tăietură odrăsleşte. Deci, dacă viţa se taie pentru ca la vremea viitoare să crească odrasla şi să aducă rod, cu atât mai mult omul cel credincios, fiind răsădit în via Dumnezeului Celui Preaînalt şi unit cu viaţa cea adevărată, cu Fiul lui Dumnezeu, Care a zis: Eu sunt viţa, iar voi mlădiţele. Fiind tăiat acum cu moartea cea vremelnică, va învia întreg în veacul viitor, înverzind cu odrasla slavei nestricăcioase şi aducând rodul răsplătirii celei veşnice".***

Grăind acestea Sfântul, s-a apropiat şi i-a tăiat şi al doilea deget.

Iar Sfântul Iacob, răbdând, a zis: ***"Primeşte, Doamne şi a doua ramură din livada Ta, pe care a zidit-o dreapta Ta".*** Iar faţa Sfântului era luminată şi plină de bucurie, ca şi cum s-ar fi îndulcit de veselie.

Şi tăindu-i şi al treilea deget, el a zis: ***"De trei ispite care sunt în lume izbăvindu-mă, binecuvântez pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh şi cu cei trei tineri mântuiţi din foc, mă voi mărturisi Ţie, Doamne şi cu cetele mucenicilor voi lăuda numele Tău, Hristoase".***

Apoi i-au tăiat şi al patrulea deget. Iar el a zis: ***"Cel ce primeşti laudă de la patru vieţuitori, primeşte pătimirea degetului al patrulea, tăiat pentru mărturisirea Preasfântului Tău nume".***

Tăindu-i şi al cincilea deget, a zis: ***"S-a săvârşit veselia mea, ca la nunta celor cinci fecioare înţelepte".***

Chinuitorii vrând să-i taie şi degetele de la mâna stânga, au început a zice către dânsul: "Cruţă-ţi măcar acum sufletul tău, Iacobe şi nu te pierde, ci fă voia împăratului ca să fii întreg. Oare nu-ţi este mai bine a fi viu şi întreg, decât a pătimi aceste chinuri şi a muri? Iar pentru pierderea unei mâini nu te mâhni, căci mulţi oameni sunt în lume numai cu o mână şi se îndestulează cu multe bogăţii şi cu cinste şi se îndulcesc de tot binele pe pământ".

Iar Sfântul a zis: "Păstorii, când tund oile, tunzând partea din dreapta, oare lasă pe cea din stânga netunsă? Eu sunt oaie a turmei lui Hristos, care m-am dat în mâinile voastre pentru Domnul meu, ca să-mi tundeţi mădularele mele ca pe o lână; acum având mâna cea dreaptă tunsă, o voi cruţa pe cea stângă? Nu voi cruţa nici unul din mădularele mele; ci mă voi dezbrăca de trupul meu stricăcios, pentru ca să mă îmbrac într-unul nestricăcios".

Şi privind către cer, a zis: ***"Mic şi prost sunt în faţa Ta, Doamne, Care, fiind Dumnezeu mare, Te-ai micşorat pe Tine, îmbrăcându-Te în chipul nostru şi ai răbdat pentru noi răstignire şi junghiere. Nu pot, Stăpâne, a urma patimilor Tale. Însă mă dau pentru Tine spre zdrobire şi spre moarte, pentru ca în vremea Învierii să mă ridici viu şi întreg".***

Zicând acestea, s-a apropiat gealatul (chinuitorul) şi i-a tăiat degetul cel mare al mâinii stângi.

Iar el a zis: ***"Mulţumesc Ţie, prea lăudate Doamne, că m-ai învrednicit pe mine a-ţi aduce al şaselea deget, Cel ce în ziua şi în ceasul al şaselea Ţi-ai întins pe cruce Preacuratele Tale mâini".***

Şi i-au tăiat şi al şaptelea deget. Iar el a zis: ***"Precum cu buzele împreună cu David de şapte ori în zi Te-am lăudat, Doamne, pentru judecăţile dreptăţii Tale, aşa astăzi cu şapte degete care sunt tăiate pentru Tine, prea măresc mila Ta, arătată asupra mea".***

Atunci i-au tăiat şi al optulea deget, iar Sfântul a zis: ***"Tu Însuţi, Doamne, ai primit în a opta zi tăiere împrejur după lege, iar eu rabd tăiere a opt degete, pentru ca, despărţindu-mă de oamenii cei fărădelege şi necuraţi, să mă unesc cu Tine, Mântuitorul Meu; ieşind din trup să văd Preasfânta Ta faţă, pe care aşa doreşte sufletul meu să o vadă precum doreşte cerbul izvoarele apelor".***

Tăindu-i-se şi al nouălea deget, Sfântul a zis: ***"Într-al nouălea ceas pe cruce Ţi-ai dat Duhul Tău, în mâinile Părintelui, Hristoase al meu; iar eu întru durerea***

acestui al nouălea deget tăiat, îţi aduc mulţumire, că m-ai învrednicit a fi întins spre tăierea mădularelor mele, pentru prea sfânt numele Tău".

Atunci i-au tăiat şi al zecelea deget, iar el lăudând pe Domnul, a zis: ***"În psaltire cu zece strune voi cânta Ţie, Dumnezeule şi îţi mulţumesc Ţie, Care m-ai învrednicit a răbda tăierea degetelor de la amândouă mâinile, pentru cele zece porunci ale Tale, care au fost scrise pe două table".***

Atunci unii din boierii împărăteşti, care stăteau de faţă, fiind prieteni Sfântului, plângând cu amar, au început a zice către dânsul: "O! prea iubitul nostru prieten, te rugăm ascultă-ne pe noi, fă voia împăratului, ca să nu mori în grele chinuri. Şi să nu ai mâhnire pentru degetele tale, căci sunt doctori iscusiţi, care pot să te vindece, numai cruţă-te, ca să nu te lipseşti de această lume dulce; pentru că ai multă avere şi poţi să fii întru mare odihnă. Că de-ai fi fost sărac, ai fi putut zice: ce nădejde îmi este mie şi ce folos am de viaţa mea, ne mai putând de acum a lucra cu mâinile şi a mă hrăni? Dar tu eşti bogat şi ai aur destul şi numai singur de vei voi, poţi să trăieşti cât se poate de bine în dulceţile acestei lumi şi să te înveseleşti împreună cu soţia şi cu maica ta şi cu iubiţii tăi prieteni. Pentru ce voieşti să-ţi pierzi sufletul în deşert, spune nouă măcar un cuvânt, prin care să te pleci voii împăratului şi îndată vei fi slobod de munci".

Iar fericitul, privind spre dânşii, a zis: ***"Nimeni nu poate sluji la doi domni şi nimeni, punând mâna pe plug, căutând înapoi, este îndreptat întru împărăţia lui Dumnezeu. Căci Domnul meu a zis: Cine iubeşte pe tată sau pe mamă, pe femeie sau pe copii, mai mult decât pe Mine, nu-Mi este Mie vrednic; cel ce nu-şi ia crucea sa şi să vină după Mine, nu este vrednic de Mine. Deci nu voi asculta sfatul vostru, pentru că nefolositoare îmi sunt cuvintele voastre; ci mai mult vă rog, să nu mă cruţaţi pe mine. Ci precum vă este vouă poruncit pentru mine, aşa faceţi".***

Atunci mâniindu-se gealatul, s-a apropiat şi i-a tăiat degetul cel mare al piciorului drept.

Iar Sfântul Iacov a zis: "Slavă Ţie, Hristoase, Căruia nu numai mâinile, ci şi picioarele au fost străpunse, şi sângele Ţi-a curs. Învredniceşte-mă, că piciorul drept care a pătimit tăierea degetului dinţii să stea cu cei mai de pe urmă de-a dreapta Ta".

Şi i-au tăiat al doilea deget al aceluiaşi picior. Iar el a zis: ***"Îndoitu-s-a spre mine stăpânirea şi mila Ta Doamne, în această zi, în care pătimind tăierea şi acestui***

deget al doilea, voi veni către Tine, Dumnezeul meu Cel tare şi viu, care mă izbăveşti pe mine de moartea veşnică".

Şi i-a tăiat şi al treilea deget şi l-a aruncat dinaintea lui, iar fericitul căutând spre dânsul a zâmbit şi a zis: ***"Mergi în numele Treimii şi tu al treilea deget către soţii tăi, ca şi grăuntele de grâu care cade în pământ şi murind pentru Hristos, Cel ce a înviat a treia zi, mult rod de cinste vei avea împreună cu prietenii tăi în ziua învierii celei de obşte".***

I-a tăiat şi al patrulea deget şi a zis fericitul: ***"Pentru ce eşti mâhnit sufletul meu şi pentru ce te tulburi? Nădăjduieşte către Dumnezeu, Care te mântuieşte cu puterea crucii celei în patru cornuri, că mă voi mărturisi Celui ce m-a zidit pe mine din patru stihii".***

Şi i-a tăiat lui şi al cincilea deget, iar Sfântul a zis: ***"Acum voi începe a grăi către Tine, Doamne, Cel ce ai răbdat pe cruce cinci răni mai mari, prea mărind ajutorul Tău, pentru că mă faci vrednic părţii credincioşilor robilor Tăi, celor ce au pătimit pentru Tine, cei care au înmulţit cei cinci talanţi".***

Apropiindu-se gealatul de piciorul lui cel stâng, i-a tăiat degetul cel mic şi a zis Sfântul Iacob: ***"Îmbărbătează-te, micule deget al şaselea, prin Dumnezeul cel mare, Cel ce mă întăreşte pe mine cu milă, care în a şasea zi te-a făcut pe tine cel mic cu cele mari şi deopotrivă, cel mic ca şi cel mare va învia. Şi de vreme ce nici un fir de păr din cap nu piere, cu atât mai mult tu, deget mic, nu te vei despărţi de soţii tăi cei mai mari, ci deopotrivă cu dânşii te vei prea mări, precum şi deopotrivă pătimeşti".***

Şi i-a tăiat şi al şaptelea deget. Iar Sfântul a zis: ***"Risipiţi casa aceasta veche sub care se ascundea şarpele cel cu şapte capete, pentru că mie mi se găteşte de Ziditorul - Cel ce în a şaptea zi S-a odihnit de lucrurile Sale - altă casă nerisipită, nefăcută de mână, veşnică în cer".***

Apoi i-a tăiat şi al optulea deget, iar Sfântul a zis: ***"Cel ce a mântuit opt suflete din apă în corabia lui Noe, mă va mântui şi pe mine, cel căruia îmi vărsaţi sângele cu apa. Căci tăindu-mi-se şi acest deget al optulea, precum nicovala, fiind bătută cu ciocanul nu simte lovitura, ci mai mult se întăreşte, aşa nici eu nu bag seamă de durerea mădularelor ce mi se taie; pentru că Însuşi Făcătorul doctorul cel mai bun, mă întăreşte pe mine şi-mi uşurează durerile şi mă va pune cu totul întreg în a opta zi, după zilele săptămânii vieţii acesteia, în viaţa cea viitoare prea fericită şi veşnică".***

Şi i-a tăiat şi al nouălea deget. Iar Sfântul a zis: ***"Întăreşte-mă în răbdare, Dumnezeule adevărat, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu, Cel ce ai întărit cu darul Tău cele nouă cete îngereşti, cu care mă învredniceşti a sta înaintea Ta, pe mine care pătimesc tăierea acestor nouă degete ale picioarelor".***

Atunci i-au tăiat şi al zecelea deget, iar el, lăudând pe Domnul, a zis: ***"Iată că-Ţi aduc Ţie jertfă, Iisuse Hristoase, Cel ce eşti desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit, douăzeci de degete ale mele".***

Şi iarăşi a zis: ***"Judecă mie, Dumnezeule şi alege judecata mea de la neamul necuvios; că iată, necredincioşii n-au cruţat făptura Ta, ci ca nişte lupi nemilostivi au tăiat mădularele mele".***

Şi stătea acolo mulţime multă de popor, bărbaţi şi femei, bătrâni şi tineri, privind la acea privelişte şi mirându-se de răbdarea Sfântului.

Apoi pătimitorul lui Hristos, căutând asupra prigonitorilor, a zis: ***"Ce staţi fără de lucru? Tăiaţi copacul ale cărui ramuri le-aţi tăiat!"***

Şi apropiindu-se chinuitorul, i-a tăiat piciorul cel drept, iar Sfântul a zis: ***"Acum aduc în dar Împăratului ceresc starea mea înaintea Lui, pe care iubindu-L, pătimesc acestea, că piciorul meu acesta tăiat să stea drept întru Împărăţia Lui, alcătuit la încheietura sa întru dreptate".***

I-a tăiat apoi şi piciorul stâng, iar Sfântul, căutând la cer, a zis: ***"Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta. Tu eşti Dumnezeul Care faci minuni! Fă cu mine semn spre bine şi mă izbăveşte de starea cea de-a stânga".***

După aceasta i-a tăiat mâna cea dreaptă, iar el a strigat, zicând: ***"Mila Ta, Doamne, în veci o voi lăuda; în neam şi în neam voi vesti adevărul Tău, că împlineşti asupra mea cuvântul Tău, care zice: De te sminteşte pe ţine mâna ta cea dreaptă, tai-o pe ea şi o aruncă de la tine".***

Şi i-a tăiat lui şi mâna cea stângă, iar el a zis: ***"Nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici cei ce se pogoară în iad, care se ţin de lucrurile cele nedrepte ale stângii; ci noi cei vii, care, lepădând stânga, bine Te cuvântăm, Doamne, de acum şi până-n veac".***

Apoi i-a tăiat umărul cel drept, iar el a zis: ***"Laudă suflete al meu pe Domnul, lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Domnului până ce voi fi! Căci Cel***

ce şi-a pus pe umărul Său oaia cea pierdută, şi-a pus-o pe ea de-a dreapta Sa şi îşi va aduce aminte şi de acest umăr al meu drept şi că pe cel pierdut îl va afla şi asemenea, de-a dreapta Sa îl va pune".

Şi i-a tăiat lui şi umărul stâng. Iar Sfântul a zis: ***"Vrăjmaşii m-au înconjurat, ci ajutorul meu şi lauda mea este mie Domnul spre mântuire, a Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui. Acela nu mă va lăsa pe mine, care pătimesc tăierea acestui umăr stâng, ca să mă abat spre stânga către stăpâniile întunericului".***

Deci, a început a-i tăia pulpele până la genunchi, iar Sfântul, pătimind durere, a strigat: ***"Doamne, Dumnezeul meu, Care nu în puterea bărbatului binevoieşti; ci binevoieşti întru cei ce se tem de Tine şi întru cei ce nădăjduiesc spre mila Ta, ajută-mi mie robului Tău, căci m-au cuprins pe mine durerile morţii".***
Iar chinuitorii au zis către dânsul: "Dar nu ţi-am spus ţie că grele chinuri şi cumplite dureri te vor cuprinde? Dar tu nu ne-ai crezut pe noi".

Iar viteazul pătimitor a răspuns: "Au nu ştiţi pentru ce mă doare? Pentru ca să se arate că sunt trup, căci până acum, Dumnezeu întărindu-mă, nu am ţinut seama de chinuri, ca şi cum aş fi fost fără trup; iar acum, durându-mă după fire, mă arăt că sunt cu trup, dar mă voi îmbrăca pe mine în trup nou, pe care nu vor putea să-l taie sau să-l zdrobească niciodată uneltele voastre cele de chinuri".

Aşa s-au ostenit chinuitorii, tăind mădularele lui de dimineaţă până în al nouălea ceas şi în toată vremea aceea ieşea bună mireasmă ca dintr-un chiparos din trupul lui cel tăiat.

Apoi încetând chinuitorii a-l mai tăia, ostaşul lui Hristos, biruind cu durerile sale pe diavolul, striga către Dumnezeu, zicând: ***"Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, Atotţiitorule, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, Cel ce eşti lăudat de heruvimi şi slăvit de serafimi şi prea mărit de toate cetele cereşti, precum şi de toată suflarea, caută spre mine, Dumnezeule al viilor şi al morţilor, şi mă auzi pe mine care sunt abia viu. Căci iată că îmi sunt tăiate toate mădularele şi zace trupul meu o parte mort şi altă parte încă puţin viu. Şi nu am picioare cu care să stau înaintea Ta, Doamne; nu am mâini pe care să le ridic spre rugăciune către Tine, Stăpâne. Nu am genunchi pe care, căzând, să mă închin Ţie, Ziditorului meu; mâinile, picioarele, umerii şi pulpele mele îmi sunt tăiate, iar eu sunt aruncat înaintea ta, Atotvăzătorule ca o casă căzută şi ca un copac fără de ramuri. Rogu-Te dar pe Tine, iubitorule de oameni, nu mă lăsa până în sfârşit, ci scoate din temniţă sufletul meu".***

Aşa rugându-se el, unul din cei ce stăteau înainte, luând cuţitul, i-a tăiat sfinţitul cap. Şi astfel săvârşindu-şi nevoinţa pătimirii, şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu. Iar cinstitul lui trup, cel zdrobit şi aruncat, a zăcut pe pământ până în noapte. Apoi după ce s-a înnoptat au adunat credincioşii mădularele lui şi le-au îngropat cu cinste, toate împreună, slăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh în veci. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului marelui mucenic Iacob, persul)

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Iacob!